

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravišтво (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 109.

V Ljubljani, v ponedeljek 13. maja 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. maja.

Konec budgetne razprave.

V petek, 10. t. m., bila je s pomočjo večerne seje budgetna razprava dovršena. Poslanec Trojan je povdarjal potrebo sodnijstvo tako vravnati, da zadostuje pravici in potrebam prebivalstva. Jezikovna ravnopravnost pa vendar v nekaterih deželah še zdaj ni izvršena, ne v Šleziji, ne na Moravskem. Večina prebivalcev avstrijskih ni nemška, in Slovani niso nikdar trdili, da Avstrija mora biti ali slovanska, ali pa naj ne bo, ampak Nemci so rekli, da mora biti nemška, ali pa naj razpade. (Čujte, čujte! na desni.) Tako govorjenje se Avstrijem ne spodobi. (Pohvala na desni.) Čehi zahtevajo le enake pravice, z manjšimi rečmi ne bodo zadovoljni. (Pohvala na desni.)

Menger je zagovarjal blaženi nemški jezik in se hudoval zaradi konfiskacij nemških listov. Tudi je trdil, da je knez Liechtenstein voditelj združenih antisemitov.

Mahalski je priporočal premembo kazenskega in civilnega prava, potem pa se je vzdignil Türk in je hudo prijel Mengerja, ker je antisemitom očital zvezo z Liechtensteinom, rekši, da združenih antisemitov ni, in da je hotel Menger njega in njegove tovariše s svojo trditvijo le sumničiti. Že iz žaljivih besed, ki jih je knez Liechtenstein govoril zoper njega (Türka), moral bi sklepati, da med njima ni nikakoršne zveze, zato se je Menger vedoma lagal, ko je to trdil!

Zaradi tega očitania bil je Türk od predsednika pokaran. Pa tudi Menger mu odgovora ni dolžan ostal. Za poslancem Sviezym, ki je razpravljaval razmere slovanskih prebivalcev v Šleziji, namreč zopet vstane in Türku odgovarja, da je knez Liechtenstein voditelj združenih antisemitov, ker je voditelj združenih kristijanov, ki so pri občinskih volitvah volili antisemitske kandidate. Türk in Kaiser sta tudi sama pri neki priliki rekla, da bi volila z združenimi kristijani, ko bi imela na Dunaji vo-

lilno pravico. Konečno je očital Türku surovo govorjenje, ki v nobeni spodobni družbi ni v navadi, in katero je obsojal tudi predsednik sam.

Menger je eden najstrastnejših in najbolj nestrpiljivih poslancev, pa tudi Türku hitro zavrél v glavi, zato ga je odgovor Mengerjev vnovič zbudil, da mu je še enkrat očital lažnjivost, rekši, naj raje dokaže, da se ni lagal, kakor da njemu (Türku) očita surovost. Zaradi tega napada bil je Türk od predsednika v drugič pokaran, Menger pa se je opravičeval s tem, da ni govoril o Türku, ampak o njegovi stranki. Vendar pa reč s tem ni bila dognana. Menger je poslal Plenerja in Polaka k Türku, da v njegovem imenu od njega tirjata zaščedenja, Türk pa je pooblastil Kaiserja in Verganija, da se z njima zanj pogajata. Prva sta zahtevala javni preklic, Türkovec pa sta rekla, da o preklicu ni govora, pač pa je Türk pripravljen dati nekako pojasnilo, ako enako pojasnilo dá tudi Menger. Dotični pojasnili ste bili dogovorjeni in reč v pričetku večerne seje brez krvavega dvoboja poravnana.

Pojasnilo Türkovo se je glasilo: „Po stenografičnem zapisniku sem rekel, da je vedoma storjena laž, ako semeni in zadrugi nemških narodnjakov očita, da smo očitni ali skriti zavezniki kneza Liechtensteina. To trdim tudi zdaj, ob enem pa priznavam, da te besede niso merile na dr. Mengerja, ki po stenografičnem zapisniku ni omenjal šolskega vprašanja, ki sem ga pa jaz pri omenjenem izreku imel pred očmi.“

Na te besede Türkove preklical je Menger svoj izrek, češ, da po tej izjavi ni imel Türku očitati surovosti. Staremu Smolki je ta sprava tako ginila mehko srce, da se je kot tretji v zvezi pridružil preklicevalcema, in preklical dvakratno grajo, katero je bil izrekel nad trdovratnim Türkom. Kakor vidite, je tudi v državnem zboru veselje nad grešnikom, ki se spokori!

V dnevni seji govorili so še mnogi govorniki; Türk je priporočal troške za večja državna poslopja razdeljevati na več let, Bendel je tožil o slabem sodnijskem poslopju v Gabloncu, Keil je povdarjal potrebo primernejše kaznilnice v Solnogradu in

boljših plač za paznike in sluga; Kreuzig je govoril o škodi, ki jo kaznilnice prizadevajo obrtnikom, dasi se je v tem oziru že mnogoboljšalo; Doblhammer je predlagal, naj država prej ko mogoče v lastno oskrbovanje prevzame kaznilnico v Subenu, Heilsberg pa je zagovarjal napravo kaznilniških kolonij.

Justično ministerstvo je bilo s tem dovršeno, v večerni seji pa so bile rešene še druge točke državnega proračuna. Pri pokojninah govoril je Krauss in zahteval premembo sedaj obstoječih pravil zlasti gledé pokojnin in miloščin za vdove in sirote. Stalitz je priporočal zdatnejšo podporo avstrijsko-ogerskega Lloyda in naročal vladi, naj v ta namen na jesen državnemu zboru predloži primeren predlog. Herbst je govoril o Lvovsko-černoviški, Steinwender pa o južni železnici, ki naj ji skuša država dobiti v svojo last. O finančnem zakonu je govoril samo poročevalec dr. Mattuš, potem je bil ves proračun potrjen; troškov kaže 540.045.885 gld., dohodkov 542.815.944 gold., torej preostanka 2.770.059 gld., ki se utegne dejansko pa še nekoliko povikšati. Ob 1/2 11. uri zvečer bila je seja sklenjena.

Interpelacije.

V včerajšnji seji odgovarjal je vojni minister na pet interpelacij, ki so mu bile v teku letošnjega leta stavljene. Obseg njegovega odgovora je bil, da je ministerstvo preiskovalo omenjene dogodke in pritožbe, in da jih je rešilo po določbah, po katerih se imajo odpravljati vse nedostatnosti in kaznovati vsi pregreški; nobenega vzroka torej ni vtikati se v postavni delokrog vojaške uprave.

Na koncu seje interpeliral je Kaiser justičnega ministra zaradi neke konfiskacije lista „Deutsches Volksblatt“, Türk pa ministerskega predsednika zaradi razdelitve dividend pri novi dunajski tramvaji, in Krauss hoče od finančnega ministra zvedeti, kako se ima zakon z dné 9. marca 1889 obračati na konvertovalne posle.

Dnevni red

bil je dokaj obširen, rešenih je bilo pa le malo reči. Kot prva točka prišel je na vrsto zakon, ki

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)
(Dalje.)

Rizek je pomigal z glavo ter se zopet zamislil. Veliko je preстал, lep kos sveta je že videl s knezom, še privaditi pa se ni mogel na Topli v sredi gostih gozdov, v zatišji na tistem gradu, ko je Sezima obesil po bitvi pri Lehnici široki meč na steno ter se pečal samo z vzgojo sina Hroznate.

„Pa boš plesal pri dipljah, saj z mojo nevesto“, predramil je veseli Kitka starca iz težkih misli.

„S tvojo — nevesto?“ zasmejal se je Rizek pomenljivo. „Kako dolgo je temu, kar si v tej obleki; ali se ti je na bradi mleko že posušilo? Kje si pa bil, s kom si se vojskoval, kakošnje skušnje imaš, da hočeš že v tistem kotu pri mladi ženi sedeti? Teško ti bo dovolil Hroznata pripeljati si ženo na grad, če prav se je sam v mladih letih oženil. Glej, jaz nisem na ženitev pomislil niti v petdesetih letih.“

„Zato si tudi ostal kakor hruška v polji.“

„Sevéda, oženil se nisem, pa tudi ne obžalujem tega. Storil sem za domovino dovolj. Kje se pa boš vsedel? Ali si boš morda v kakošni jami ali duplu v gostem gozdu peč naredil? Najpred bi moral voléjo duplo izprazniti.“

„Danes se s teboj, starček, ne dá govoriti; preveč si se vglobil v pretekla leta, ko so ženini 50 let čakali, in potem ni bilo več vredno se ženiti.“ Kitka se je zasmejal in hitro od starčka odskočil.

„Nepremišljena mladina! Še starosti ne prizanesesh s svojimi rezkimi dovtipi in zasmehovanjem. Pa boš tudi okusila grenkih dni in veselje ti preide kakor bi treščil.“

Rizek se je še potegnil na klopici, potem pa se sprehajal po dvorišči. Povsod so pridno delali, da bi okrasili vrata, duri, stene in nasipe. Najprijedneje so postavljali oder na velikem dvorišči, kjer se bo vršil turnir. Za gospe in odlične gledalce narejen je bil oder; na prostor, ki je bil zaraščen s travo, vozili so droben pesek. Oder je pokrit s preprogami. Najvišji prostor je pripravljen za poročenca.

Pod lipo so delali klopi, oder za dajdaše in zemljo so okoli in okoli zravnali in steptali.

Na grad drli so podložniki iz sosednjih vasi v dolgih vrstah; vsem se je brala na licih radost in iz oči junakov in devic je sijala nada, da bodo zopet užili veselih trenutkov na gradu. Vsak je bil praznično oblečen. Nekrasa ogrnjen z dolgim kožuhom bele barve z rudečim vezanjem se je sprehajal s celim rodom po dvorišči. Hroznata se bo sicer še le zvečer z mlado soprogo pripeljal, pa grad se je polnil koj od jutraj. Delo na njivah je končano, zaloge drv za zimo preskrbljene, gospodarji so imeli torej čas. Na gradu bodo slišali od grajske družine kakošno novico in kratkočasili se bodo s pogledom na svatbene priprave.

Starček Nekrasa z debelo gorjačo v roki vrtel se je po gradu, razlagajoč in kazajoč mlajšim, kar je bilo pozornosti vredno. Pa njegovo vnukinjo Marto je poučeval mlad vojak gladkega obraza, nič se ne brigajoč, da ga tovariši kličejo k začetnemu delu. „Tukaj, Marta, bova plesala pri dipljah in cimbalih, tam hočem dobiti laborov venec kot zmagovalci pri turnirju. Mlada gospa bo sama delila cene z nasmehom.“

Marta, mlada deklica, zarudela je na lepem obrazu in sramožljivo je oči pobesila, ko jej je Kitka

dovoljuje vladi zamenjati ali prodati nekaj državne sveta blizu Dunaja, in je obveljal brez ugovora z dodatkom, da mora država dotično kupčijo razkazati v računskem sklepu. Potem je bila po zagovoru dr. Klaiča sprejeta resolucija, ki vladi naroča v jeseni predložiti načrt zakona glede boljše kongruence za kurate.

Obširen razgovor je bil pri zakonu glede boljših plač pismonoš in telegrafskih slug. Govorili so v splošnji razpravi Derschatta, minister Bacquehem, Roser in poročevalec Mattuš. Pri posebni razpravi pa Kaiser in Kreuzig. Kaiser je priporočal premembo, naj bi se vsak sluga po gotovem številu službenih let pomaknil v višji razred. Vendar pa ta predlog ni obveljal, pač pa je bila potrjena resolucija, ki vladi naroča, naj skrbi za potreben denar, da se povikšanje plač poštini in telegrafskim slugom prej ko mogoče, naj dalje v teku 4 let popolnoma izvrši.

Kazenski zakon.

Naslednja točka dnevnega reda je bilo prvo branje kazenskega zakona. Poslanec Bärnreither je v dolgem govoru razvijal načela, katerih naj se drži odsek pri pretresanju novega načrta. Dr. Tonkli je za njim predlagal, naj se za to pretresanje izvoli poseben odsek 15 udov, in naj za ta odsek velja poseben zakon z dné 30. junija 1867, ki dovoljuje, da smejo za obširne predloge izbrani odseki zborovati tudi med počitnicami državnega zbora. Ker je bila reč na dnevnem redu, bi bila smela zbornica nemudoma sklepati o tem predlogu; to bi bilo v tem slučaju tem potrebneje, ker mora enak sklep storiti tudi gosposka zbornica in je treba razun tega za oba sklepa še potrdila cesarjevega. Ker ima zborovanje 16. t. m. prenehati, se reč ne more dosti odlašati, zlasti ker je treba po izvolitvi odbora novega sklepa, po katerem ima odsek zborovati tudi med počitnicami, in ki mora biti tudi od cesarja potrjen. Ali Plenerju se je drugače dozdevalo. Njemu in levici ni bilo prav, da bi pri tako važnem predlogu obveljal nasvet dr. Tonklija, in ker družega ni vedel, ugovarjal je to, da je predlog Tonklijev samostalen predlog, o katerem se ne more precej razpravljati in sklepati, razun če pritrdite temu dve tretjini poslancev. Zato priporoča, naj se ta nasvet raje izroči že obstoječemu kazenskemu odseku, ki naj v ponedeljek poroča, naj li bo novi odsek permanenten ali ne. Predsedništvo je pritrdilo Plenerjevi misli in dr. Tonkli vsled tega končno ni ostajalo družega kakor strinjati se s Plenerjevim nasvetom, ker je videl, da dveh tretjin glasov po uporabi levčarjev za svoj predlog ne dobi.

Kazenski odsek je že sinoči pretresal predlog Tonklijev, ter sklenil jutri zbornici priporočati, naj se voli za pretresanje kazenskega zakona permanenten odsek 18 članov. Vprašanje pa je, bodo li desniški klubi, ki so se že dogovorili o svojih kandidatih, voljni število udov povikšati ali ne. Izmed slovenskih poslancev pride v ta odsek dr. Ferjančič.

Zadnja točka dnevnega reda je bil zakon glede obrtnih znamk, o katerem je pa včeraj govoril samo grof Kuenburg. Za njim je predsednik ob treh popoldne sklenil sejo.

Dolenjska železnica.

Govor državnega poslanca Šukljeja v državno-zborski seji

dné 10. aprila 1889.

(Konec.)

Zemlja zaradi te prometne bede na Dolenjskem skoraj nič ne daje dobička. Obresti so visoke, poleg tega pa se v mnogih krajih tudi za drag denar ne morejo dobiti delavske moči. Država na Dolenjskem že izgubava davkoplačevalce, ob enem pa sposobni zarod za armado. Zadnji čas je že, da se vlada odloči h kakemu koraku na korist Dolenjske. Saj ne tirjamo nič neprimerne. Za zgradbo cele črte 131.5 kilometra znaša glavnicca z interkalarnimi obrestmi 9,347.000 gl. Dežela prevzame pol milijona, interesentje bodo zložili 460.000 gl., pri tem pa nikakor ne govorim o olajšavah, ki so pri tem tudi merodajne. Račun, kateri se je napravil pod nadzorstvom in s sodelovanjem c. kr. glavnega nadzorstva, kaže, da bo glavnicca dajala triodstotne obresti. Tedaj bi stavbena glavnicca že sedaj po odbitih opravičnih troških obrestovala po tri od sto. Gre se torej za oni manjkajoči znesek, ki ne bo obrestovan s čistim dohodkom in ki ni pokrit z doneskom dežele in interesentov. Menim, da ta tirjatev ni neprimerna in pretirana, ter se sklicujem na velike žrtve, katere je imela država od leta 1880 za državne železnice po drugih deželah. Računski zaključki kažejo, da je država v letih 1880—1887 za zgradbo državnih železnic in podporo zasebnih prog izdala 99,928,038 gl., za druga natirja pri nekaterih železnicah 1,018,616 gl., skupaj tedaj v osmih letih 100,946,654 gl. Proračun za lansko leto ima nastopne podatke. Postavilo se je v proračun za zgradbo državnih železnic 6,240.000 gl., za vdeležbo pri zasebnih železnicah 780.000 gl., za druga natirja in sploh spopolnitve 2,800.000 gl. Seštejte te zneske in prišli bode do izida, da se je pod Taaffejevim ministerstvom za državne in zasebne železnice potrosilo 110,766,654 gl., sedaj mi pa dovolite opazko, kaj je dobila vojvodina Kranjska od tega velikankega zneska, akoravno ima le 98.4 kilometra državnih železnic, ki pa merijo v celi monarhiji več ko 5600 kilometrov.

Če hočete na to imeti odgovor, povem Vam: Niti enega vinarja ni od tega velikanskega zneska dobila naša dežela! Še nekaj moram naglašati: Res je, da bo moral biti državni donesek razmerno velik nasproti celi potrebi.

Toda ne gledé na važnost črte in druge okoliščine menim vendar, da vlada ne bo mogla prezreti ene stvari, koliko koristij ima namreč država od Kranjske; to povdarjam, ker se je pač že omenjalo, a ne zadostno izrabilo. To so izredni dohodki, katere ima država od rudnikov živega srebra v Idriji. (Čujte! na desnici.) Vzemite računske zaključke zadnjih let in našli bode, da je čisti dobiček — po odračunjenih troških celó za produktivne naložitve in nakup zemljišč, kar bi se prav za prav ne smelo odtegniti — znašal v treh letih od 1884 do 1887 lepo svoto 2,107,150 gl. (Čujte! Čujte! na desnici.) Od teh odpade samo na 1887. leto 819,493 gl., to je za 532.000 gl. več, kakor je bilo proračunjeno.

Gospóda moja! Kranjskim zastopnikom, ki so v tem oziru brez razločka narodnosti enih mislij, se

ne more očitati, da je njihova tirjatev drzna, naj se vendar že enkrat nekaj stori za ubogo deželo Kranjsko. (Dobro! Tako je! na desnici.)

Gospod trgovinski minister nam bo potrdil, da nikdar nismo brezozirno postopali v tem vprašanji, o katerem smete biti preverjeni, da je vprašanje življenja za našo deželo. Britko smo občutili bedo svoje dežele, boriti se moramo zoper javno mnenje v deželi, toda čakali smo potrpežljivo, dokler je državni proračun izkazoval primanjkljaj v velikanskem znesku mnogih milijonov ter smo mirno udani glasovali, kadar se je šlo za železniške zgradbe v drugih kronovinah, ker so jih narekovala važne prometno-politiške ali važne splošnje državne koristi.

Toda sedaj, gospóda moja, se je podoba predrugačila. Primanjkljaja ni več v proračunu, za sedaj vsaj ne, in kakor upam, zginit je za vselej. Tudi mi smo pripomogli k temu, ker smo tudi svojim davkoplačevalcem naložili težka bremena. Na drugi strani vidimo, da se bodo s poprej navedenimi železniškimi gradbami leta 1890, najkasneje 1891 poplačali oni doneski, kateri so se bili tirjali.

Pri teh razmerah se mi mora vendar pritrditi, da bi kranjski zastopniki neodpušljivo prelomili svoje dolžnosti, ko bi se pri tej priložnosti ne izjavili, da bodo najodločneje in z vsemi parlamentarnimi sredstvi delovali na to, da se že enkrat usliši ta opravičena tirjatev naše dežele. (Dobro! Dobro! na desnici.)

Visoki zbornici sta znani dve resolucijski predlogi, ki se tičeta dolenjske železnice. Prva, katero sem vložil že leta 1886 in gledé katere predlaga proračunski odsek, naj se izroči železniškemu odseku v poročilo, druga je pa ona, katero je v tem oziru predlagal moj tovariš Pfeifer.

Upam, da se bode rešili, kakor želimo, nadejam se pa tudi, da bo visoka vlada, posebno pa trgovinski minister vsled svoje državniške previdnosti in strokovnjaškega znanja že v prihodnjem zasedanju izročil zbornici vladno predlogo, ki bo primerna našim željam in pripomogla Dolenjski k takó nujno potrebni železniški zvezi. (Odobranje na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. maja.

Notranje dežele.

Gospódska zbornica bo imela jutri v torek sejo, pri kateri bo mej drugimi točkami tudi prvo čitanje postave, s katero se predručajujejo nekatere določbe zakona z dné 14. maja 1869, drž. zak. št. 62, oziroma zakona z dné 2. maja 1883, drž. zak. št. 53, gledé načel pouka v ljudskih šolah.

Predlog poslancea Zuckra o *jezikovni ravnopravnosti pri najvišjem sodnjem dvoru* je vzbudil velik vihar mej liberalnim časopisjem. „Fremdenblatt“, ki ne smé pri takih prilikah nikdar manjkati, je odločno zoper to, da bi se rušil enotni nemški obravnavni jezik pri tej oblastnji. „Deutsche Zeitung“ pravi, da bi predlog provzročil pravno negotovost. „Neue Freie Presse“ imenuje celó nasvet „razposajen“. Liberalci so vselej kar divji, kadar se gré za ravnopravnost; čudimo se, da se le ne sramujejo svojega imena „liberalec“, ki jih naravnost bije v obraz.

V sobotni seji *ogerskega državnega zbora* se je unela živahna razprava pri točki „narodna opera“. Pazmanely je zagovarjal, da se dá opera v

tiho v uho šepetal, da mu je njen nasmeh nad vse odlikovanje tudi od Hroznatove gospe.

„Zemljo smo lepo steptali, da nam ne bodo noge zaostajale. Tudi medice ne bo zmanjkalo.“

„Tú sem se branil na nasipih proti sovražniku Nemeu-nasilniku; tú smo stali, metajoč kamenja na glave napadnikov“, pripovedoval je Nekraso poslušalecem. „Krut boj je bil, pa se nismo udali. Malo je nas obranilo nasipe in ranjenih je bilo komaj deset. Ozdravili smo se. Sovražnikov smo pa kakih 20 pokopali tam pod borovico.“

Marta, ki je tudi poslušala dedove besede, ni ničesa razumela. Saj so jej še dozdej donele po ušesih sladke besede oprodnika Kitke, s katerim se je že davno sprijateljila. Knezova družina je enkrat blizu Nezdice lovila. Lovci so se v gozdu razšli, da Sezinu, svojemu gospodarju, spodijo kakošno zver. V dolini na loki je žéla lepa deklica travo, katero je Kitka zapazil med drevesi. Takoj je pustil lov na srne in hitel proti lepi deklici na trati. Stala je v sredi pisanih cvetlic. Kitka jo je pozdravil, deklica se je ustrašila. V trenutku je bil pri potoku.

„Zakaj si me ustrašil?“

„Da nisi gozdna vila, priča tvoje delo. Vile ne

podsekavajo tako lepim cveticam glav, ampak vence iz njih pletejo, da si z njimi svoje glave olepšajo. Odkod si?“

„Iz Nezdice, grajski oprodnik, ki pozabljaš na svojo dolžnost.“

„Tudi brez mene bo sijajen lov. Kako ti je ime?“

„Preveč hočeš zvedeti. Nekraso poznaš, saj je jako pogostoma na gradu.“

„Kako naj bi ga ne poznal, tega častivrednega starčka!“

„Njegova vnukinja sem, in Marta mi je ime.“

„Marta, kako lepo ime! Gotovo skrbna gospodinja! Ko bi bil jaz tako spreten v žetvi, kakor v bojevanji, pomagal bi ti pri delu, da bi dobil od tebe pohvalo.“

„Nisi zastonj na gradu; izvrstno znaš dvoriti; pa védi, da se s takim prilizovanjem nam — prostim deklicam — ne prikupiš. V gradu bi bil morda srečnejši.“

Vendar je bila Marti Kitkova hvala všeč. Od družega bi se ne pustila motiti pri pridnem delu, posebno ko je že doma bolna krava živeža čakala; pa ker je Kitka pri nji obstal, pogovarjala se je z

njim z očitnim veseljem. Še veliko ljubeznjivih in šaljivih besed bi bila zgovorila in se morda dalje pomenkovala o marsikaterih rečeh, ko bi jih ne bil predramil jelen, ki je naglo na loko priletel, da uide preganjaleem. Tú obstoji za trenutek, malo povzdigne glavo z vejatimi rogovi in misli na stran bežati. Pa na robu gozda je že knezova družina.

Kitka nameri hitro lok, pa je že prepoznal. Jelen uide kot strela in se zgubi v hosti.

Takrat je bil oprodnik zasmehovan, še Sezima je opomnil mladeniča, naj bolje opravlja svojo dolžnost. Za kratkočasje je drugokrat časa dovolj. Pa Kitka je vse rad prenesel, saj je poznal izvoljeno svojo. Okoli Nekrasove hiše je najraje lovil, in tudi z Jozo, Martinim bratom se tovaršil, da lažje dobi pristop v hišo.

Ko se je na gradu predolgo okoli Marte sukal, mesto da bi pomagal v brojnih pripravah, prišel je Rizek sam po mladeniča. Deželanov bilo je polno po nasipih, po dvoriščih, mostovih in še več jih je čakalo pred vratmi.

(Dalje sledi.)

najem. Komlosy je razpravljal to stališče s proti-židovskega stališča. Iranyi je pobijal nenaravnost smer nekaterih gledišč ter se je pri tem skliceval na berolinske oblastnike. Minister Barosz je protestoval zoper to, da bi se ta točka razmotrivala s stališča, na katerem stoji Komlosy. Predsednik je dal slednjemu zaradi tega ukor. Konečno se je ta točka potrdila.

Vnanje države.

Namesto umrlega grofa Tolstoja je za *ruskega* ministra notranjih zadev imenovan tajni svetnik Durnovo, pisarnični ravnatelj dobrodelnih zavodov, katere osebno vodi car sam. Durnovo bo opravljal obe službi ob enem.

Nemški državni zbor je predvčeraj rešil vse točke zakona o zavarovanju onemoglih delavcev v smislu odsekovih nasvetov ter je s tem končal drugo čitanje tega postavnega načrta. — „Post“ objavlja vspeh za bivanje italijanskega kralja v Berlinu. Dne 21. t. m.: prihod na kolodvor, sprejem cesaric, družinski obed, zvečer „gala“-obed; dne 22. t. m.: velika parada na tempelhofskem polji, sprehod v Charlottenburg, predstava v operi, zvečer obed; dne 23. t. m.: parada v Potsdamu, popoldne obed v mestnem gradu, vožnja po vodi do „Pfaueninsel“, zvečer obed pri italijanskem veleposlaniku; dne 24. t. m.: vojaške vaje v Berlinu, zajutrk pri častnikih 2. gardnega polka, obisk v „Ruhmeshalle“, družinski obed pri princu Albrehtu, vožnja po mestu, koncert v „beli dvorani“; dne 25. t. m.: obisk razstave naprav zoper nezgode, slovesni obed pri cesarju. — Strajk rudarskih delavcev v vestfalskih pokrajinah je resnejši, kakor se je začeloma mislilo. Cesar je poslal v dotične kraje častnika, ki mu vsak dan dvakrat brzojavno poroča o tem gibanju. Minister notranjih zadev, Bötticher, je odpotoval v Dortmund, kamor so došli tudi minister Herfurth, vrhovni predsednik Hagemeister in vladni predsednik Rosen. Vršila so se tu posvetovanja, kakó naj se prepreči večji izgredi ter poravna ta kočljiva zadeva. Sedemdeset odstotkov vseh rudarjev v Westfaliji je ustavilo delo ter še vedno ni upanja, da se bo dognala poravnava mej delavci in delodajalci. Govori se, da namerava deputacija delavcev odpotovati v Berlin ter prositi cesarja za avdienco.

Švicarskemu zveznemu совету sta francoska in avstrijska vlada uradno naznanili, da se bodele vdeležili mejnarodne konference gledé zakonodajstva v varstvo delavcev.

Francoski zbornici bodele jutri zopet pričeli za kratek čas pretrgano delovanje. Zbornica poslancev bo pred vsem obravnavala o proračunu za leto 1890 ter upa, da bo s tem gotova do dne 30. junija. Meseca julija se bodo namreč vršile volitve generalnih svetnikov in tu hoče biti vsak poslanec že v svojem kraju, da se bo mogel vdeležiti volilne agitacije. Senat bo najprvo rešil vojaški zakon, potem pa državni proračun. Ob enem pa bo izvrševal svoj nalog kot državno sodišče. Preiskovalni odsek je zadnje dni zaslíhal bivša ministra Graneta in Lockroy-a, katera oba sta odločno oporekala, da bi obsegala „zgodovinska noč“ kaj kaznjivega. Lockroy je zahteval, da mora sodišče gledé te točke ob enem z Boulangerjem tudi njega zatočiti. Pri Dillonu so zaplenili mej drugimi listinami tudi seštevke vodilnega boulangistiškega odbora, po katerem upajo boulangisti, da bo pri prihodnjih splošnih volitvah izvoljenih 436 revizionistov, 91 radikalcev in 49 oportuncev. — Jutri se bo v Parizu ob enem z zbornicama sešel tudi osemnajsti splošnji katoliški shod, ki bo trajal štiri dni. Odbor vabi vse katolíčane, ki se bodo te dni mudili v Parizu, naj se vdeležé shoda. Štirje odseki njegovi bodo razpravljali: 1. dela vere in molitve, sveta dežela in vzhod, krščanska umetnija; 2. ljudska, obrtna, srednja in velika šola; 3. časnikarstvo in zborovanja; 4. socialna ekonomija in katoliška dela. — V Parizu se je pričelo živahno protižidovsko gibanje. Volilec Seine-departementa je došel poziv, da ustanové protižidovsko društvo. Poziv pravi: „Število Parižanov, katerim se gnjusijo židje, je velikansko, toda dosedaj še niso bili združeni.“ Dalje je odločno zoper to, da bi se izročale državne službe židom. „Židovskim uradnikom niso mar francoske koristi, marveč le one njihovih verskih tovarišev. Židovski uradniki v Algiru so to deželo ugonobili. Židje pridigujejo kozmopolitizem, enakost, prostomišljenost; od kristijanov zahtevajo, naj ne delajo razločka mej židom in kristijanom, sami pa vedno le svoje verske drugove podpirajo ter dajejo kristijanom službe le tedaj, če drugače ne morejo. V svoji priprostosti smo se dali pregovoriti ter smo došli tako daleč, da mislimo, to je nepravilno, sramotno, barbarsko, če razločujemo mej židom in kristijanom. Enaki smo vojaku, ki se je dal pregovoriti od sovražnika, da je vrgel od sebe orožje, a sovražnik je obdržal orožje v roki. Mi nočemo židov ugonobiti, tudi jih ne pregnati, a storiti jih hočemo neškodljive.“

V **španskem** ministerstvu je izbruhnila kriza. Kakor piše „Epoca“, navstale so razprtije mej finančnim in mornaričnim ministrom zaradi zgradbe novih vojnihi ladij.

V **italijanski** zbornici sta v soboto Cavalini (centrum) in Pais (skrajna leвица) razmotrivala svoji interpelaciji o katoliških shodih. Zadnji je rekel mej drugim: Ne straši ga, da so klerikalci dvignili ščit, toda prašati pa mora, ali je kaka vzajemnost mej

prijateljskimi in celó zaveznimi državami gledé pravice in dolžnosti? Kaj misli Crispi storiti nasproti avstro-ogerski vladi, ki se je vdeležila dunajskega katoliškega shoda? Crispi je odgovoril: Katoliški shodi so se pričeli v Franciji, Angliji in v Belgiji, kjer so predsedovali narodovi zastopniki in državni uradniki. Katoliški shod na Dunaji pa je bil zaseben shod, katerega se je vdeležilo skoraj samó nižje duhovništvo. (Kakó dobro je Crispi podučen!) Misli si ne more, da je te izjave proizvala avstrijska vlada. Italijanska vlada nima povoda, da bi se bavila s to zadevo, ker je preljubosumna na lastno neodvisnost (irredento?), to pa tem manj, ker katoliški shodi še nikjer niso našli odmeva mej prebivalstvom dotičnih dežel (?!). Inozemske vlade (katere?) so se izjavile, da je rimsko vprašanje italijanska zadeva. Dan 20. september 1870 je postavil ogrado mej preteklostjo in bodočnostjo; preteklost se ne more več povrniti (sladka nada!). Italija je zadostno močna, da zadobi svojim pravicam (?) veljavo. — Pais ni bil s tem odgovorom zadovoljen.

Angleška zgornja zbornica je v drugem čitanju s 147 proti 120 glasovom odbila postavbo, po kateri bi bil veljaven zakon mej vdovcem in sestro njegove umrle soproge.

Francoski vojni minister je izjemoma dovolil **rumunskim** dijakom politehničnih šol, da se smejo sprejeti v topniško in inženirsko šolo v Fontainebleau-u. Minister je s tem prekorajčil minolo polletje sklenjene določbe, da je vsem inozemskim dijakom vstop v vojaške šole prepovedan. Ta korak francoske vlade je napravil v Rumuniji jako ugoden vtis, ker dokazuje odkritosrčne francoske simpatije za Rumunijo.

Izvirni dopisi.

Iz okolice kamniške, 9. maja. Nekateri mesece sem klatijo se po kamniškem okraji nekateri agenti, ki vsiljujejo ljudem na vse mogoče načine razne srečke na obroke. Kakor prosjak od sela do sela, od hiše do hiše, tako koraka tak agent na okrog, povsod prijazen, postrežljiv in zgovoren kot žid. Rad poséda tudi za mizo v selski krčmi, kajti tu razprostrto mu je polje, kjer se prav prijetno, prav dobro žanje. Gostje prihajajo in odhajajo, naš agent je vesel, vsakega ogovarja, vsakega vabi pit kot starega svojega znanca.

Pravijo: beseda prinese besedo, mačka pa miši, tako dela tudi naš junak; sprva govori o delu, potem o letini, o pridelkih, ki tako nimajo nobene cene, in slednjič zine tudi katero o slabih časih, ki moré ubogega kmeta in ki utegnjejo še slabši postati. Gostje ga radi poslušajo, priljubil se jim je, kajti govori jim prav po njih mislih in občutkih. In sedaj, ko vidi svoj vpliv, sedaj porabi še nekoliko zgovornosti in gotov si je zmage svoje. Zopet prične, kakor prej, s slabimi časi, in odtod je le jeden korak do dobrih časov, ki lahko jednega ali drugega, ali tudi celo družbo dohitijo, ako poslušajo njegov nasvet in si omislijo srečke na obroke. Naši možakarji postanejo sedaj jako radovedni, a naš junak prične jim na dolgo in široko razkladati o srečkah in sreči, ki jih čaka. Govori se sevéda samo o glavnih dobitkih po 50.000—200.000 gld., in komu bi se ne vnela želja po tako ogromni svoti?

V duhu si že predstavlja ta ali oni srečne dni (!), ki ga čakajo. Ni se torej čuditi, da ta ali oni, komur le razmere količkaj dopuščajo, poseže po jedni ali drugi srečki, oziroma naročilnem listu, katerih ima taki agent od vsakovrstnih srečk vedno dovolj na razpolaganje. Naš agent zapiše ime naročnika, izroči mu dotični list, za kar naročnik prvi obrok takoj agentu vplača, zavezavši se, druge obroke mesec za mesecem plačevati, da bode srečka izplačana.

To ni še nič takega, utegnate reči gospod vrednik. Toda sleparija, katerej naši prosti kmetje kar v naročje letijo, zbósti mora vsakega, kdor vé, kako silna je židovska spekulacija ravno gledé prodaje srečk na obroke.

Znani so še morda komu razni inserati, ki so jih prinašali lansko leto skoro vsi časopisi, vabeči agente za prodajo zakonito dovoljenih srečk. Teh inseratov provzročil pa ni nihče drugi, nego nekatere večinoma peštanske bančne hiše, hoteče si na ta način pridobiti zanesljivih ljudi, ki naj bi lovili nevednega na limanice. In res so se našli ljudje, ki igrajo vloge zgoraj opisanih agentov. Ne govorili bi zoper te agente, kajti vsak človek mora si služiti kruh, da se preživi, a gledé na previsoke zneske, za katere se prodajajo srečke, ne moremo molčati.

Največ srečk, ki se prodajajo na ta način, je ogerskih, in te so: peštanske bazilične, rudečega križa, Jo-sziv-srečke (dobrega srca). Potem pridejo

na vrsto srečke avstrijskega rudečega križa, italijanske rudečega križa in pa srbske srečke po deset frankov od leta 1888.

Peštanskim baziličnim srečkam je nominalna vrednost po 5 gld. a. v. Po sedanjem kurzu pa se plačujejo po 9 gld. 20 kr. — In na obroke? — Neki posestnik v tukajšnjem okraji vzel je pet srečk te vrste, insicer proti triintrideset-mesečnemu plačilu po 1 gld. 95 kr. Za pet srečk torej, ki bi ga bile stale po kurzu 46 gld., moral bode sedaj plačati celih 64 gld., da poštine niti v poštev ne jemljemo.

Nekdo drug naročil je od nekega agenta italijansko srečko rudečega križa, koje nominalna vrednost je 25 lir. Po sedanjem kurzu plačujejo se te vrste srečke po 17 gld. 85 kr., in vendar se je mož dal prevariti sladkim besedam in plačati bode moral, ako hoče, da mu takozvana „ara“ ne zapade, zánjo celih 29 gld. In takih vzgledov je vse polno.

Očividno je tedaj, kako preširno postopa židovski „švindl“ tudi med nami. Govorilo se je že večkrat, da smo Kranjci ljudje, katerih se židje bojé, ker se ne upajo med nami nič kaj dobro živeti, kakor n. pr. med brati našimi doli na jugu. Ako pa pojde tako naprej, kakor je videti in čutiti nekaj let sém, utegne istinitost te govorice postati jalova. Dolžnost vsakega rodoljuba, ki ima priliko priti s priprostim narodom v dotiko, je, da ljudstvo podučuje ter svari, da se bode vedelo ogibati enakih zanj, koje mu spleta z večine špekulacija krivonosih židovskih agentov.

Nimamo sicer zoper kupovanje zanesljivih naših srečk ničesa, kajti kogar veseli, prav je, da poskusi naklonjenost fortune. A zoper kupovanje srečk na obroke, zoper odrtijo, ki se pojavlja dan na dan bolj živahno, zoper špekulacijo nekaterih židovskih hiš moramo delovati odločno. Ni nam treba pisariti v Pešto, niti na Dunaj, po srečke, kajti v Ljubljani imamo solidno, četudi nemško bančno hišo, ki lahko našim potrebam, dotlje da se oživi nova prometna banka v Ljubljani, koje podpirati nam bode potem sveta dolžnost! —č.

Dnevne novice.

(Volitve za deželna zbora) mejne grofije Istre in poknežene grofije Goriške in Gradišanske vršile se bodo v kmečkih občinah dne 25. junija; v mestih, trgih in obrtnih krajih, potem v obeh kupčijskih zbornicah v Rovinji in Gorici dne 28. junija; v veleposestvu dne 3. julija in sicer v Po-reču za volilni okraj mejne grofije Istre, in v Gorici za volilni okraj, obstoječ iz političnih okrajev Gradiška, Cervinjan, Tržič in Kormin, razen sedanjih okrajnih občin Devin, Dobrdob, Opačjeselo, Biljana in Dolenja; dne 5. julija v Gorici za volilni okraj, obstoječ iz mesta Gorice in okolice in iz političnih okrajev: okolica Goriška-Kanal-Ajdovščina, Tolmin-Bovec-Cerkno, Sežana-Komen, potem iz poprej omejenih krajnih občin.

(Promoviran) je bil danes na graškem vseučilišču doktorjem bogoslovja č. g. Seb. Elbert, prefekt v tukajšnjem knezoškofijskem semenišču.

(Čast. gosp. Žiga Bohinec,) semeniški podvodja, je zopet zbolel.

(Dnevni red seji ljubljanskega občinskega sveta) v torek 14. dan maja 1889. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo gledé rezultata letošnjih dopolnitvenih volitev za občinski svet. III. Volitev podžupana (§ 31. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano). IV. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta. V. Vodovodnega odseka poročilo ob oddaji a) pozemeljskih stavb pri vodnjakih v Klečah; b) stavbe reservoirja v podturnskem gozdu.

(Dopolnilne volitve) v občinski zastop v Gorici so se vršile minolo sredo v tretjem razredu. Italijansko-liberalna stranka je strastno agitovala. Kakor „Soča“ poroča, 2000 gld. ni zadostovalo za vino, gonjače, konje in dobro voljo po zmagi. Na vsakih 10 volilcev je bil en gonjač, ki je z lepa in grda volilce nagovarjal, naj volijo priporočene laške kandidate. Na dan volitve so hodili zaupni možje magistratove stranke od hiše do hiše ter vozili volilce na volišče. Zmagala je nadležnost, sila, vino in denar. Izmed 650 vpisanih volilcev jih je prišlo 484 na volišče; teh je 351 glasovalo za dr. K. Venu-tija, 352 za Ant. Batističa in 353 za J. Briscota; slovenski kandidatje so dobili po 130 do 133 glasov. Lepo število za prvi začetek. Nekateri lahonski sla-

vitelji zmage so bili tako veseli in odkritosrčni, da jih je policija dejala pod ključ. V noči pred volitvijo so hujškači volilec vtikali v okna in vrata ter raztresali po ulicah liste polne najgrših kletvin. Tudi v Gorici bodo vremena se zjasnila!

(Iz Šmartina) pri Litiji se nam poroča: Kôze, ki so se minolo zimo pri nas le sporadično prikazovale, jele so se sedaj čimdalje bolj širiti. Imajo jih po celi fari, tako otroci, kakor odrasčeni; najhujše pa razsajajo po hribih. Ta čas boleha na njih okrog štirideset faranov. Poleg tega pobira otroke škrlatinka, dobre (ošpice) in legar. Šolo imamo zaprto že nad mesec dni. In da boste poznali vse naše nadloge, vam še povém, da imamo tudi pasji kontumac. Pred Veliko nočjo pritepla sta se v Šmartin dva stekla psa in oklala več družih. Deset sumljivih so pobili. Tudi dva otroka sta bila ogrizena, vendar k sreči brez žalostnih nasledkov.

(Iz Kamnika) se nam poroča, da so prišli k pogrebu Mihaela Snoja, dijaka III. gim. razreda, o čegar smrti smo že zadnjič sporočali, mnogi ljudje iz Kamnika, a tudi njegovi sošolci. Bolezen svojo, ki jo je čutil že od mladosti, pomnožil si je s pridnim učenjem za izpit zadnjega lanskega polletja, ker vsled bolezni ni mogel redno dokončati svojih nauk v prejšnjem letu. Žalostna mati je zgubila vrlega sina, gimnazija vzglednega učenca.

(Toča.) Iz Čateža ob Savi se nam poroča, da je minolo soboto popoldne ob 2. uri padala tako debela toča, kakršne ne pomnijo stari ljudje. Uro pozneje je bilo še vse belo. Škoda je precejšnja.

(Ljubljansko trgovsko bolniško in penzijsko društvo) imelo je včeraj v magistratni dvorani svoj občni zbor, ki je bil dobro obiskan. Novo izvoljeni ravnatelj gosp. Emerich C. Mayer pričel je zborovanje, zahvaljujoč se na častnem poslu, kateri mu je društvo naklonilo, da ga je izvolilo pri zadnjem zborovanju s toliko večino ravnateljem. Načelnik obljubi storiti vse, kar mu bo mogoče v prospeh društva, a prosi tudi gospode člane ravnateljstva, da bi ga pri njegovem poslu podpirali. (Dobro.) Gospod podnačelnik Treun poroča o društvenih zadevah v zadnjem letu v imenu načelnikstva. Udov je štelo društvo častnih 9, podpornih 54, pravih 493, skupaj tedaj 556. — Umrli so sledeči udje: A. Dreo, Leop. Bürger, Edvard Skaberne, Miha Lenče, Henrik Hieng, Ivan Kališnik in Ivan Tisen. Društveniki v znak sožalovanja vstanejo s sedežev. — Denarno stanje društva bilo je lansko leto klub mnogih troškov za bolnike in umrle le ugodno. Dohodkov je bilo skupaj 10.063 gld. 20 kr.; mej njimi omeniti je daril kranjske hranilnice v znesku 300 goldinarjev in Nj. ekselencije knezoškofa ljubljanskega v znesku 20 gld. Vpisnina iznašala je 152 goldinarjev, letni doneski 3840 gld. itd. Skupni troški iznašali so 4910 gld., tedaj se je premoženje pomnožilo za 5152 gld. 29 kr. Bolniški zaklad ima sedaj premoženja 36.868 gld. 70 kr., penzijski pa 29.975 gld. 63 kr., skupaj 66.844 gld. 33 kr. Poročilo se odobri, istotako poročilo pregledovalcev računov, o katerem poroča gosp. Ledenik, ki nasvetuje, da se izreče vodstvu absolutorij. — Izvolijo se z vsklikom dosedanji pregledovalci računov, na kar poroča gosp. Treun v imenu načelnikstva o preuredbi pravil v smislu postave z dne 30. marca 1888. — Predlogu, naj bi se o načrtu pravil že danes obravnavalo, protivi se gosp. Drahsler, kateri nasvetuje, ker vsa stvar še ni godna, naj se načrt pravil vrne načelnikstvu, da o istem še temeljiteje razpravlja in potem v izvanrednem obnem zboru poroča. — Gosp. Treun se temu predlogu protivi, ker je stvar nujna, a pri glasovanju obvelja, ko je bila prej še obširna razprava, predlog gospoda Drahslerja, na kar se zborovanje sklene.

(Imenovanje.) [Vladni konceptni praktikant gospod Josip Pollak] je imenovan začasnim vladnim koncipistom.

(Odklikovanje.) Vodstvo bratovščine presvet. R. Telesa, v podporo vbožnim cerkvam na Kranjskem, prejelo je od predsedstva vatikanske razstave za razstavljene reči priznalno diplomu in srebrno svetinjo s podobo Leona XIII. povodom Nj. zlatomašništva.

(Poročil) se je v soboto v cerkvi sv. Antona novega v Trstu obče znani rodoljub gospod Ivan Šabec z gospodičino Antonijo Abramovo, hčerjo c. kr. svetovalca deželnega nadsodišča.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) ima jutri 14. t. m. v hotelu „zum goldenen Ross“, Mariahilferstrasse št. 9, prvo redno zborovanje. Na

duvnem redu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odstopivšega odbora. 3. Volitev revizorjev. 4. Volitev predsednika. 5. Volitev novega odbora. 6. Poročilo odbora „ad hoc“ o izletu. 7. Slučajnosti. Zacetek ob osmi uri zvečer. K obilni vdeležbi vabi

ODBOR.

(Župniške izpite) so delali dne 7., 8. in 9. t. m. v Gorici č. gg.: Nikolaj Kocijančič, kapelan v Cerknem; Ivan Kokošar, administrator v Šebreljah; Fr. Kranjec, kurat v Soči; Jul. Lukasciewicz, duhovnik lvovske nadškofije v Galiciji; Ivan Murovec, vikar v Sedlu; Fr. Pavletič, kapelan v Ločniku; Jos. Peteani, kapelan v Rudi; Adam Zanetti, kapelan v Flumičelu.

Telegrami.

Dunaj, 13. maja. Zbornica poslancev: Vlada predloži postavo o povrnitvi posojil, katera so se dala Češki o prilikah sile, in da se dovoli njihov odpis; dalje postave zgradbi poslopja za nemško državno obrtno šolo v Brnu, in o pridobitvi za to potrebnih sredstev. Taaffe odgovarja na celo vrsto interpelacij, mej temi Roserjevi o bedi v Šumavi. Minister pravi, da so se pač zelo shujšale razmere dotičnih krajev vsled slabe letine, ki je provzročila revščino, vendar pa interpelacija pretirava. V celi Šumavi se ni pripetil niti eden slučaj vročinske bolezni vsled slabe hrane, obžaluje, da se trosijo take govornice po svetu. Povoda ni bilo za državno podporo, ki se dovoljuje le tam, kjer ne zadostujejo druga sredstva, kar pa se dosedaj ni zgodilo; Klausov predlog, da se prihodnjič otvori razprava o odgovoru na interpelacijo gledé bede v Šumavi, se odkloni.

Budimpešta, 12. maja. Kakor poroča „Budapester Correspondenz“, odpotoval je kralj Milan danes iz Damaska ter bo potujoč skozi cedrove gojzde libanonske, preko Bralbeke došel prihodnjo soboto v Bajrut.

Gelsenkirchen, 12. maja. Današnji shod rudniških delavcev v Essenu je sklenil opustiti jutri delo v vseh 42 vkupnih rudnikih. V gelsenkirchenskem okraji se dosedaj ni nikjer motil mir.

Umrli so:

10. maja. Marija Dacar, hišnega posestnika hči, 4 leta, Tržaška cesta 35, božjast.

V bolnišnici:

10. maja. Anton Oražem, gostač, 78 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	729.5	14.8	sl. vzh.	oblačno	
11 2. u. pop.	728.6	23.4	sl. zap.	"	0.00
9. u. zveč.	730.4	15.2	sl. vzh.	jasno	
7. u. zjut.	732.9	14.0	sl. vzh.	jasno	
12 2. u. pop.	732.7	22.4	brezv.	del. jasno	00.0
9. u. zveč.	733.9	17.0	sl. jzap.	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 17.8° in 17.8°C., za 4.7° in 4.4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

13. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 65 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	86 " "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 05 "
Papirna renta, davka prosta	100 " 70 "
Akeije avstr.-ogerske banke	902 " "
Kreditne akeije	302 " "
Francoski napoleond.	9 " 42 "
Cesarski cekini	5 " 64 "
Nemške marke	58 " 02 1/2 "

Tužnega srea naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Božja previdnost poklicala k sebi našega preljubega in nepozabljivega

Francéta

sinoči dne 11. maja ob 9. uri v 17. letu njegove starosti, po dolgi bolezni, previdnega s sv. zakramenti za umirajočega.

Predragega rajnega priporočamo v blag spomin in pobožno molitev.

PODKORENOM, dne 12. maja 1889.

(1) Rodbina Razinger-jeva.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njija stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Odklikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odklikovan: 1873, 1881.

Katoliška tiskarna
v vizitnice
po nizki ceni.

Diseldorfske oljnat
barve v tubah.

Akvarelne barve
moke in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnat barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne
in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin
prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in
likarskih čopičev in
slikarske patrone.